

SÈRIE 1

EXERCICI 1

[3 punts en total]

Qüestió 1.1.

[1 punt] 0,20 punts per identificar el moviment artístic / 0,20 punts per cada característica formal.

Ramon Casas (1899-1902). *La càrrega*.

Es valora:

- Comprensió de l'estructura compositiva de la imatge i establir comparacions.
- Memòria visual pel que fa als trets distintius del **modernisme** (acceptarem realisme).
- Memòria semàntica respecte al context social i les manifestacions de la cultura artística.
- Vinculació de l'anàlisi formal i la seva interpretació amb una argumentació crítica.
- L'ús de la terminologia adequada en l'estètica, la producció i la difusió de l'obra cultural.

L'obra representa una manifestació obrera. Es veu una multitud de persones al fons a la dreta del llenç fugint d'una càrrega de la Guàrdia Civil. Espai compositiu que implica l'espectador en l'escena. Utilitza una panoràmica en forma de ventall per retratar el succés i donar més expressivitat al moviment de la multitud espantada. L'acció principal es desplaça a la dreta del quadre i l'espai buit central dona més dramatisme a la massa d'obriers dispersada a cops. Aquesta composició permet mostrar la gran violència de la càrrega. El personatge principal és el guàrdia a cavall i el manifestant atropellat i que roda per terra. El guàrdia mostra poc interès per l'obrer que és a terra, perquè no mira cap avall, i això augmenta el dramatisme de l'escena. Estem davant una barreja de realisme (un tema actual i proletari) i de romanticisme (drama i dinamisme), però l'enquadrament insòlit com a pintor-cronista de la seva època transmet modernitat. L'estructuració de l'obra en dues zones de diferent il·luminació, el gust pels tons grisos i blaus propis de l'escola de París (Ramon Casas es va formar a Barcelona i a París), la llum difuminada per donar dinamisme a la gent durant la càrrega, el dibuix precís i les pinzellades soltes evidencien l'estil modernista de Casas.

Qüestió 1.2.

[1 punt] 0,25 per cada concepte o esdeveniment

Aquesta pintura és una font primària perquè és coetània als fets que representa: la violència de la Guàrdia Civil contra una manifestació obrera en temps de la restauració de la monarquia borbònica (1874-1902), probablement durant la vaga general de 1902 a Barcelona, que és l'any en què acaba la pintura iniciada el 1899. Fins a l'època del Sexenni Democràtic (1868-1874), Espanya tenia poc proletariat com a conseqüència d'una lenta industrialització que només tenia alguna regió, especialment Catalunya pel desenvolupament de la indústria tèxtil. Les llibertats reconegudes per la Constitució del 1869 permeten a l'italià Fanelli difondre les idees de l'AIT (Associació Internacional de Treballadors) a Espanya, i es va crear la FRE (Federació Regional Espanyola) com a ens dependent de l'AIT i on estaran representades les dues grans ideologies: l'anarquisme i el marxisme. Les polítiques econòmiques del govern beneficiaven la burgesia catalana en perjudici d'un proletariat creixent. Aquest tenia unes condicions de treball molt dures. Augmenta la conflictivitat social i el govern de Mateo Sagasta prohibeix les noves ideologies obreres i el proletariat queda indefens davant les autoritats. Les dues grans ideologies, anarquisme i marxisme se separen. El marxisme es consolida amb la creació del PSOE (1879) i el sindicat UGT (1888). L'anarquisme crea la FTRE (Federació de Treballadors de la Regió Espanyola) el 1881, però es dissol el 1888. A finals del s. XIX s'imposa el terrorisme com a element de lluita. Assassinen Cánovas del Castillo, president del Consell de Ministres d'Espanya, com a revenja pels afusellaments d'alguns dels condemnats per atemptats. La Setmana Tràgica de Barcelona (1909) és una de les grans mobilitzacions obreres d'aquesta època. El 1910 es funda el sindicat anarquista CNT (Confederació Nacional del Treball).

Qüestió 1.3

[1 punt]

Es puntuarà amb 0,5 cada ítem correcte. L'ordre correcte és **A, B, C**. L'obra **A** pertany a la mateixa època.

Imatges ordenades

A – Alice Guy-Blaché. *La fada de les cols* (1896) / B – Margarete Heymann-Loebenstein. *Tetera amb nansa de disc* (1929-1930) / C – Frida Kahlo. *Autoretrat amb collaret d'espines i colibrí* (1940).

EXERCICI 2.

[3 punts en total]

Umberto Boccioni (1913). *Formes úniques de continuïtat en l'espai*.

Bart Hess & Nick Knight (2011). *Born This Way*.

Es valora:

- Establir connexions entre els diferents àmbits de producció artística fins a l'actualitat.
- Memòria visual pel que fa als trets distintius de les dues obres.
- Identificar els autors i contextualitzar les seves aportacions en l'entorn social.
- Analitzar i interpretar les diverses formes d'expressió artística de diferents èpoques.
- L'ús de la terminologia adequada en l'estètica, la producció i la difusió de l'obra cultural.

Qüestió 2.1

[1,5 punts]

L'obra és un volum antropomòrfic que camina cap endavant de manera decidida. Lluita contra una força invisible i això fa que vagi deixant enrere trossos de si mateix. Aquests es van col·locant un sobre l'altre de manera que la superposició de volums crea els contorns desdibuixats i una figura distorsionada. Boccioni no vol representar la forma del cos, sinó l'acció del cos en moviment. El contrast de formes còncaves i convexes estructurades a partir d'una línia diagonal i la reflexió de la llum sobre el bronze poliu potencia el dinamisme amb el qual Boccioni explora la noció de velocitat i força. Els peus estan sobre dues plataformes quadrangulars que accentuen la sensació de lleugeresa i velocitat. Excedeix els límits corporis de l'ésser humà per semblar una bandera que oneja al vent. Aquesta escultura és la representació simbòlica de l'energia interna de l'home modern, que viu en l'època industrial i avança amb decisió cap a un futur d'avenços tecnològics i trenca amb tot allò que el lliga al passat. Sembla la figura d'un guerrer mecànic, que pot transmetre una exaltació del militarisme. Boccioni ens mostra els conceptes del futurisme.

Qüestió 2.2.

[1,5 punt]

La fotografia també mostra un volum antropomòrfic que camina cap endavant de manera decidida. També sembla que lluita contra una força invisible. Per poder fer el motlle i la fosa en bronze, Boccioni va col·locant una forma geomètrica de fang sobre l'altra de manera que la superposició de volums crea una figura distorsionada i el dissenyador neerlandès Bart Hess desdibuixa la figura de Lady Gaga estenent fang líquid i acolorit sobre el cos i el barret com si fos un drapjat. Ambdós excedeixen els límits corporis de l'ésser humà, perquè l'escultura futurista sembli una bandera onejant al vent i Lady Gaga una abanderada dels drets LGTBIQ+. Les formes de les dues obres estan estructurades a partir d'una línia diagonal que potencia el dinamisme i la força. L'escultura futurista de Boccioni és la representació simbòlica de l'energia interna de l'home modern, que viu en l'època industrial i avança amb decisió cap a un futur d'avenços tecnològics i trenca amb tot allò que el lliga al passat. La fotografia de Lady Gaga transmet la força per deixar enrere els prejudicis i avançar cap a la llibertat d'elecció sexual de l'individu. Les característiques formals i conceptuals compartides fan que la fotografia de Lady Gaga pugui ser un manifest del col·lectiu LGTBIQ+ per destruir convencions morals antiquades i la creació de noves, que reflecteixin veritablement la vida contemporània, tal com fa l'escultura de Boccioni a l'hora de reflectir la vitalitat de la vida moderna amb el manifest del futurisme, que demanava la destrucció de les convencions artístiques antiquades i la creació de noves. L'experimentació de noves formes i conceptes plàstics en l'escultura futurista sí que pot haver influït en la fotografia però, a diferència de l'exaltació del militarisme de Boccioni, la guerrera de Nick Knight probablement mai li donarà una funció decorativa.

OBSERVACIÓ:

- No es tindrà en compte l'opinió d'estar d'acord o no, perquè el que es valora és l'opinió crítica i els fonaments de l'argumentació a través dels seus trets fonamentals.
- Els terços de segle i també les dècades es consideraran correctes per datar les aportacions artístiques.
- L'alumnat pot combinar grafismes o microdibuixos amb el text per desenvolupar la proposta.

EXERCICI 3

[4 punts en total]

Medardo Rosso (1907). Impresionisme a l'escultura. Una explicació. *Daily Mail*, 17 octubre.

George Segal. *Dona rentant-se els peus en una pila* (1964-1965).

Chris Ware (2019). *Rusty Brown*, pàg. 114.

Es valora:

- Establir connexions entre els diferents àmbits de producció artística fins a l'actualitat.
- Identificar i contextualitzar els autors a través dels trets fonamentals del **pop art**.
- Interpretar les creacions de forma crítica i argumentada des del procés de producció.
- Interès per l'art i la capacitat de gaudir-ne, així com el criteri estètic propi a l'hora de dur a terme la tasca.
- Reflexionar sobre el canvi històric des del s. XIX en la difusió i la recepció de l'obra cultural.

Qüestió 3.1.

[0,75 punts] Identificar el moviment del text (**impressionisme**) i si és el mateix o no que el de l'obra (**hiperrealisme**).

Com que **la llum és l'essència** de la nostra existència, l'obra d'art que no s'ocupi de la llum no té raó de ser. Sense llum no tindrà ni unitat ni amplitud —serà petita, miserable, mal concebuda, circumscrita necessàriament a la matèria.

Res en el nostre món no es pot separar del seu context, i la nostra visió —**les nostres impressions**, si prefereix el terme— només pot ser el resultat de les relacions mútues o dels valors donats per la llum, i han de tenir una tonalitat dominant que la mirada capti.

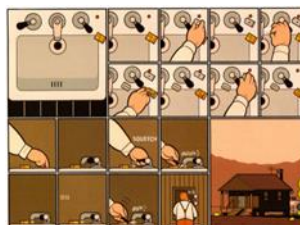
Hi ha una altra qüestió de la qual mai no s'ha parlat, i que tanmateix és d'enorme importància; quan mirem **espontàniament** per primera vegada un objecte a la natura, experimentem un **desplaçament de les tonalitats**, un eixamplament del que veiem, un efecte que canvia després d'aquesta **primera impressió**. Això és perquè, després d'aquesta primera visió, la nostra ment recupera la seva mandra i destrueix aquest moment de vida veritable, de visió plena, durant la qual experimentem una transposició de valors, passant els del fons cap endavant i els de davant cap enrere. I encara que això es percebi més clarament a l'instant inicial no és menys cert que es pot seguir veient en qualsevol moment posterior.

Potser no és la veritat de la primera impressió, carregada com està de poesia i de suggestió, infinitament més significativa que qualsevol altra veritat, basada en el coneixement acumulat dels fets? L'art és un **llenguatge emocional**; i la precisió matemàtica no es presta a expressar les nostres emocions.

Tenim així davant nostre una **perspectiva cromàtica** molt diferent de la perspectiva tradicional, material; i sostinc que no hem de seguir el mètode de les celebritats reconegudes que han mesurat, i continuem mesurant, el primer pla i el segon pla, i segueixen els fets materials de les formes.

Ja no cal caminar al voltant d'una obra de guix, fusta, bronze o marbre, com no cal envoltar un quadre; l'escultura que no necessiti que hi girin al voltant serà infinitament més suggeridora, íntimament viva, completa i gran.

Qüestió 3.2.

[0,25 punts] Coherència de l'autor i de l'obra triada amb la proposta.

Qüestió 3.3.

[3 punts] Correspondències sensorials i estructurals de la representació respecte de les imatges donades.

OBSERVACIÓ: cal valorar les correspondències sensorials i estructurals de la representació respecte de les imatges donades o la correspondència del text amb les paraules subratllades al document quan aquest i l'obra de la imatge coincideixin en el moviment artístic. L'erudició respecte de dades lingüístiques o gràfiques queda en un segon terme, perquè el que es valora en primer terme són els fonaments de l'argumentació a través dels trets fonamentals del moviment artístic que s'hagi identificat.

Rúbriques proves PAU

Qüestió 1.1 Estàndard d'aprenentatge	Indicador de nivell 1: 0,5 punts	Indicador de nivell 2: 0,75 punts	Indicador de nivell 3: 1 punt
Detectar les característiques formals.	No relaciona les imatges. Analitza, extreu i explica una característica formal a partir de la imatge o imatges proposades. Manté el màxim de 80 paraules. En el cas que introdueixi dibuixos o esquemes, no són prou aclaridors.	No relaciona les imatges. Analitza, extreu i explica dues característiques formals a partir de la imatge o imatges proposades. Manté el màxim de 80 paraules. En el cas que introdueixi dibuixos o esquemes, són prou aclaridors.	Relaciona les imatges. Analitza, extreu i explica tres característiques formals a partir de les imatges proposades. Manté el màxim de 80 paraules. En el cas que introdueixi dibuixos o esquemes, són molt aclaridors.
Qüestió 1.2 Estàndard d'aprenentatge	Indicador de nivell 1: 0,5 punts	Indicador de nivell 2: 0,75 punt	Indicador de nivell 3: 1 punt
Relacionar l'obra amb el context de l'època.	Menciona i situa en el temps un esdeveniment relacionat. Pràcticament no fonamenta la seva vinculació. Manté el màxim de 80 paraules.	Menciona i situa en el temps dos esdeveniments relacionats. Pràcticament no fonamenta la seva vinculació. Manté el màxim de 80 paraules.	Menciona i situa en el temps dos esdeveniments relacionats. La seva vinculació està fonamentada. Manté el màxim de 80 paraules.
Qüestió 1.3 Estàndard d'aprenentatge	Indicador de nivell 1: 0,5 punts	Indicador de nivell 2: 0,75 punts	Indicador de nivell 3: 1 punt
Identificar obres en relació amb els moviments i la seva situació en el temps.	Identifica l'obra que pertany a la mateixa època que l'obra proposada. No ordena correctament les obres.	Identifica l'obra que pertany a la mateixa època que l'obra proposada. Ordena correctament una de les tres obres.	Identifica l'obra que pertany a la mateixa època que l'obra proposada. Ordena correctament les tres obres proposades.

Rúbriques proves PAU

Qüestió 2.1 Estàndard d'aprenentatge	Indicador de nivell 1: 0,5 punts	Indicador de nivell 2: 1 punt	Indicador de nivell 3: 1,5 punts
Identificar les característiques del moviment proposat.	Analitza i indica una de les aportacions importants del moviment proposat. Manté el màxim de 80 paraules. En el cas que introdueixi dibuixos o esquemes, no són prou aclaridors.	Analitza i indica dues de les aportacions importants del moviment proposat. Manté el màxim de 80 paraules. En el cas que introdueixi dibuixos o esquemes, són prou aclaridors.	Analitza i indica tres de les aportacions importants del moviment proposat i el nom. Manté el màxim de 80 paraules. En el cas que introdueixi dibuixos o esquemes, són molt aclaridors.
Qüestió 2.2 Estàndard d'aprenentatge	Indicador de nivell 1: 0,5 punts	Indicador de nivell 2: 1 punt	Indicador de nivell 3: 1,5 punts
Analitzar i comparar àmbits.	Analitza i compara els dos àmbits de manera superficial, no justifica la resposta. Respecta el màxim de 80 paraules. En el cas que introdueixi dibuixos o esquemes, no són prou aclaridors.	Analitza, extreu i explica un parell de motius en la comparació dels dos àmbits proposats. Respecta el màxim de 80 paraules. En el cas que introdueixi dibuixos o esquemes, són aclaridors.	Analitza i explica tres idees o conceptes que justifiquen perfectament la resposta. Respecta el màxim de 80 paraules. En el cas que introdueixi dibuixos o esquemes, són molt aclaridors.

Rúbriques proves PAU

Qüestió 3.1 Estàndard d'aprenentatge	Indicador de nivell 1: 0,15 punts	Indicador de nivell 2: 0,20 punts	Indicador de nivell 3: 0,25 punts
Identificar moviment.	Indica el moviment del text i de la imatge i una característica formal i subratlla una paraula clau.	Indica el moviment del text i de la imatge i dues característiques formals i subratlla dues paraules clau.	Indica el moviment del text i de la imatge i tres característiques formals i subratlla tres paraules clau.
Qüestió 3.2 Estàndard d'aprenentatge	Indicador de nivell 1: 0,15 punts	Indicador de nivell 2: 0,20 punts	Indicador de nivell 3: 0,25 punts
Seleccionar un referent.	Indica l'autor que tria com a referent.	Indica l'autor i descriu l'obra que tria com a referent.	Indica l'autor i el títol de l'obra que tria com a referent.
Qüestió 3.3 Estàndard d'aprenentatge	Indicador de nivell 1: 0,25 punts	Indicador de nivell 2: 0,5 punts	Indicador de nivell 3: 1 punts
Analitzar i interpretar imatges.	Analitza i extreu informació de les imatges observades i en fa una interpretació de caràcter descriptiu sense atribució de sentit figurat ni significats propis. Els dibuixos o esquemes que introdueixi no són prou aclaridors.	Analitza i extreu informació de les obres observades, atribueix un sentit propi a allò que veu i sent. Els dibuixos o esquemes que introdueixi són prou aclaridors.	Analitza i extreu informació de les obres observades, i estableix significats i opinions pròpies respecte a allò que observa des d'un punt de vista crític i dialògic. Els dibuixos o esquemes que introdueixi són molt aclaridors.
Incorporar les característiques de l'obra o l'autor en la nova representació.	Transfereix i relaciona un parell de patrons i paràmetres analitzats d'una producció artística a l'altra. En la representació, segueix el referent ofert i manté algunes de les seves possibilitats de representació.	Transfereix i relaciona patrons i paràmetres analitzats d'una producció artística a l'altra. En la representació tria el mitjà i les formes que li semblen més adequades per a les idees pensades.	Transfereix i relaciona patrons i paràmetres analitzats d'una producció artística a l'altra, i en determina semblances i diferències. En la representació tria el mitjà i les formes que li semblen més adequades per a les idees pensades.
Incorporar nous elements i combinar text, ideogrames, grafismes o microdibuixos.	Genera idees per a les possibles representacions seguint els processos establerts en l'enunciat, però sempre de manera molt inicial. Introdueix en la proposta algun ideograma en el desenvolupament de la resposta. No ha estat capaç d'adequar el treball al temps disponible.	Genera idees per a les possibles representacions seguint els processos establerts en l'enunciat, i les argumenta a partir d'allò que observa. Introdueix en la proposta algun ideograma en el desenvolupament de la resposta. Ha estat capaç d'adequar el treball al temps disponible.	Genera idees per a les possibles representacions seguint els processos establerts en l'enunciat, i les argumenta, i estableix relacions conceptuals a partir d'allò que observa. Introdueix en la proposta ideogrames, grafismes o microdibuixos que expliquen el desenvolupament de la resposta. Ha estat capaç d'adequar el treball al temps disponible.